

[Socialministeren]

Kompetent til at træffe beslutning om anbringelsen er alene det sociale udvalg, der har besluttet at anbringe barnet eller den unge i familiepleje, idet det er dette socialudvalg, som kender det pågældende barn, og som har ansvaret for anbringelsen. Det fremgår imidlertid af ovennævnte regler, at det forudsættes, at der er enighed mellem det sociale udvalg i opholdskommunen og det stedlige (modtagende) socialudvalg om anbringelsens hensigtsmæssighed.

For så vidt angår forholdet mellem det anbringende og det modtagende socialudvalg under plejeforholdet fremgår det af § 10 i bistandsloven, at pligten til at yde bistand påhviler det sociale udvalg i opholdskommunen.

Et barn, der lever sammen med forældrene, anses at have opholdskommune, hvor forældrene bor. Et barn, der ikke lever sammen med nogen af forældrene, har selvstændig opholdskommune.

I socialministeriets cirkulære af 15. august 1975 om bistandslovens almindelige bestemmelser er det fastsat, at når et medlem af en familie under medvirken af en offentlig myndighed, f. eks. det sociale udvalg i familiens bopælskommune, får vedvarende ophold i en anden kommune, må der optages samarbejde mellem de to kommuner med henblik på den praktiske gennemførelse af den samlede indsats over for familien. Det pågældende familiemedlem får principielt selvstændig opholdskommune, men dette vil være uden større praktisk betydning, når det drejer sig om et barn, idet bistand til barnet tillige må opfattes som bistand til forældremyndighedens indehaver. Det er derfor deres opholdskommune, der skal træffe beslutninger om de fremtidige hjælpeforanstaltninger for barnet, men det må ske i samarbejde med plejeforældrenes kommune.

Betydningen af, at de to sociale udvalg samarbejder, er endvidere understreget i bestemmelserne om tilsyn med plejeforholdet.

For så vidt angår spørgsmålet om betaling af udgifterne i forbindelse med familieplejen er det fastsat i § 11 i bistandsloven, at opholdskommunen bl. a. kan kræve sin del af udgifterne til bistand refunderet af en tidligere opholdskommune, når den pågældende ved medvirken fra en anden kommune eller offentlig myndighed er anbragt i institution eller pleje i kommunen. Der er således ikke

tale om, at den anbringende kommune kan skyde udgifter i forbindelse med plejeforholdet over på den modtagende kommune.

Til *justitsministeren* (2/3 79) af:

Mimi Jakobsen (CD):

»Hvilke kommentarer har ministeren til artiklen i Berlingske Tidende af 2. marts 1979 om kriminaliteten i Christiania?«

(Spm. nr. 655).

Begrundelse.

Under folketingets debat for nylig om Christiania mente ministeren ikke, at kriminaliteten var mere omfattende end i andre lokalområder.

Besvarelse (8/3 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hverken i justitsministeriet eller hos politiet findes der statistiske oplysninger om den kriminalitet, der begås eller har tilknytning til områder inden for de enkelte politikredse. Det er på denne baggrund ikke muligt at give eksakte tal for størrelsen af kriminalitet med tilknytning til Christiania. Der henvises i denne forbindelse til justitsministerens redogørelse under forespørgselsdebatten i folketinget den 1. november 1978 om kriminaliteten med tilknytning til Christiania (folketingets forhandlinger 1978-79 sp. 1475 ff).

Imidlertid følger politiet løbende udviklingen på området, og som oplyst under den nævnte forespørgselsdebat har politidirektøren i København i 1978 udtalt, at der på Christiania og med tilknytning til Christiania kunne konstateres en vis kriminalitet, især på berigelses- og narkotikaområdet, men at kriminaliteten med tilknytning til området ikke var steget i de seneste år.

Politidirektøren i København har i marts 1979 givet udtryk for den vurdering, at der inden for de seneste måneder er sket en vis stigning i kriminaliteten på Christiania, hvilket har afspejlet sig i politiets praktiske arbejdsindsats på området.

Justitsministeriet kan for sit vedkommende henholde sig til politidirektørens oplysninger.

Til *justitsministeren* (2/3 79) af:

Jens Møller (KrF):